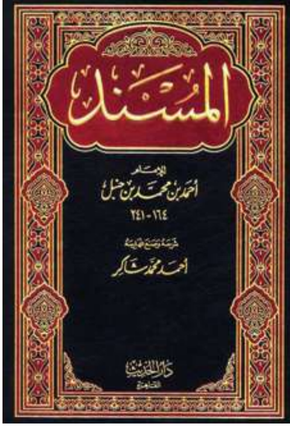

İmam Ahmed b. Hanbel'in el-Müsned adlı hadis kitabı vardır.

2.2.4. Hanbelî Mezhebi

Hanbelî mezhebinin kurucusu Ahmed b. Hanbel'in (164/780 – 241/855) tam adı Ebû Abdillâh Ahmed b. Muhammed b. Hanbel eş-Şeybânî'dir. Bağdad'da doğdu. Hadis toplamak ve ilim tahsil etmek için diyar diyar gezdi. Bağdad'da İmam-ı Şafiî'nin ders halkalarında bulundu. Ezberlemediği hadis kalmadı diye bilinir. En güvenilir (sika) hadis âlimlerimizdendir. Meşhur Buhari, Müslim, Ebu Davud ve Nesâî kendisinden hadis nakletmişlerdir. Hadisçiliği fıkıhçılığından önce gelir. Ahmed b. Hanbel'in fıkıh usulü temel olarak hadislere dayanır. Bağdad'da vefat etmiştir. Mezarı Bağdad'da Babu'l-Harb mezarlığındadır ama yeri tam bilinmemektedir.

Ahmed b. Hanbelin en önemli eseri **el-Müsned** adlı hadis kitabıdır. Hanbelî Mezhebinde en eski çaplı eser İbn Kudame'nin el-Muğnî'sidir. Mezhebin en eski metni ise Hırakî'nin el-Muhtasar'ıdır.

Genel olarak Suudi Arabistan, çok az da Kafkasya, Balkanlar ve Suriye'de yayılmıştır.

Şii mezhepler, aşırılıkları söz konusu olduğundan tarih boyunca İslam ümmetinin geneli tarafından kabul görmemiştir. İran'da yaygın olan **Caferilerin** usulü, dört sünnî mezhepten farklıdır. Sünnet kapsamında sadece ehl-i beyt ve ehl-i beyt taraftarı olan bazı sahabiler kanalıyla gelen rivayetleri kabul etmektedirler. Yalnızca peygamberin sözleri değil, onlara göre masum sayılan imamların sözleri de Sünnet kapsamında görülmektedir. Sünni ekollerle ihtilafa düştükleri meseleler arasında geçici evlenmeyi (muta nikâhı) kabul etmeleri ve abdest sırasında çıplak ayağa meshetmeleri, en bilinenlerindendir.

Az sayıda mensubu kalan ve Yemen'de varlığını sürdüren **Zeydilik** ise bir şii mezhebi kabul edilmekle birlikte fıkıhta Hanefî mezhebine yakın görüşlere sahiptir.